

Sygn. akt IV U 356/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. W.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 27.09.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powód J. W. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 27 września 2018 roku domagając się orzeczenia znacznego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu opisał swój stan zdrowia, uzasadniając- zdaniem powoda- zmianę zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wskazał, iż po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną powoda, po jego przebadaniu uznano, iż w świetle obowiązujących przepisów, a to art. 4 ust1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ.U. z 2018 roku, poz. 511) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ U z 2015 roku, poz. 1110 ze zm.) powoda nie można zaliczyć do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda występuje uogólnione obniżenie wydolności organizmu związane z naturalnymi procesami starzenia się, stan po plastyce przepukliny pachwinowej prawostronnej w 2012 roku i lewostronnej w 2005r. , przewlekły zespół bólowy kręgosłupa aktualnie bez objawów korzeniowych rozciągowych, nadciśnienie tętnicze, a w wywiadzie bóle wielostawowe i uraz przeciążeniowy kręgosłupa w młodości. Zakres ruchomości kręgosłupa oraz dobrze zachowana sprawność czterokończynowa pozwalają na zaspakajanie w dużej mierze przez powoda podstawowych potrzeb, jednak dla pełnej funkcji społecznej powód wymaga częściowej pomocy osób innych przy czynnościach wymagających większego wysiłku fizycznego bądź przemieszczania się po innych niż płaskie powierzchnie. Nie wymaga natomiast stałej /długotrwałej opieki i pomocy innych osób w samodzielnej egzystencji. Pozwala to zaliczyć powoda do umiarkowanego, a nie znacznego stopnia niepełnosprawności.

Dowód:

akta (...) z dokumentacją medyczną (w załączeniu)

opinia biegłych sądowych k.13-14

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności w oparciu o opinię biegłych sądowych. Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie zdrowia powoda i stopnia jego niepełnosprawności wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych. W wydanej w sprawie opinii biegli stwierdzili, że stopień niepełnosprawności powoda pozwala na zaliczenie go do stopnia umiarkowanego oraz że nie zachodzi potrzeba przebadania powoda przez biegłych innej specjalności. W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia biegłego sądowego była rzetelna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz badaniu powoda i Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia. Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków i Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia. Bez wpływu na ocenę tego dowodu pozostały ustne zastrzeżenia powoda albowiem stanowiły one subiektywny wyraz niezadowolenia z wniosków i uzasadnienia wynikającego z opinii. Wskazane zaś w zastrzeżeniach powoda dolegliwości – jak sam wskazał- nie powodują ograniczeń w jego życiu, bądź jak zaćma, zostały zoperowane. Z uwagi na te okoliczności oraz wskazany przez biegłych fakt, iż nie ma potrzeby badania powoda przez biegłych innej specjalności, nie powoływano dowodu z opinii dalszych biegłych.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust 1 i 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku (DZ.U. z 2018 roku, poz. 511) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, a do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Przy czym, zgodnie z punktem 4 powołanego artykułu niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Jak wynika z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego powód nie może być zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym. Zakres ruchomości kręgosłupa oraz dobrze zachowana sprawność cztero kończynowa pozwalają bowiem powodowi na zaspokajanie w dużej mierze podstawowych potrzeb, nie wymaga on stałej /długotrwałej opieki i pomocy innych osób w samodzielnej egzystencji.

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.